

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 141.512 van 2 maart 2005

A. 159.734/G-82

In zake : **XXX**,
die woonplaats kiest bij
Mr. G. LUZOLO-KUMBO, advocaat,
Jourdanstraat 36
1060 Brussel,

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken,
**2. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de
staatlozen.**

**DE RAAD VAN STATE,
ALGEMENE VERGADERING VAN DE AFDELING ADMINISTRATIE,**

Gezien de op 4 februari 2005 door XXX ingestelde vordering tot schorsing, met toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van "de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, die door de Minister van Binnenlandse Zaken op 8 september 2004 is genomen en op dezelfde dag ter kennis van verzoekster is gebracht, alsook van de beslissing tot bevestiging van de weigering van verblijf, die door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 januari 2005 is genomen en op 31 januari 2005 ter kennis van verzoekster is gebracht";

Gezien het op 28 februari 2005 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring van dezelfde beslissingen vordert;

Gezien het administratief dossier;

Gelet op de beschikking van 11 februari 2005, waarbij de zaak, verwezen wordt naar de algemene vergadering van de afdeling Administratie, overeenkomstig het advies dat op 10 februari 2005 is uitgebracht door de heer Ph. BOUVIER, auditeur-generaal van de Raad van State, met toepassing van artikel 92, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 februari 2005, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij de terechtzitting van de algemene vergadering wordt bepaald op 22 februari 2005 om 11 uur;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. G. LUZOLO-KUMBO, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. E. DERRIKS, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van Mevr. CANART en Mevr. DETHY, attachés, die voor de tweede verwerende partij verschijnen;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, auditeur-generaal van de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij op 30 augustus 2004 in België is aangekomen en zich op 3 september 2004 als vluchteling heeft aangemeld; dat de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 8 september ten aanzien van haar een beslissing tot weigering van verblijf heeft uitgevaardigd, met het bevel het grondgebied te verlaten, waartegen ze op 10 september een dringend beroep heeft ingesteld, voor welk beroep ze woonplaats kiest op het kantoor van haar advocaat, Jourdanstraat 36 te Brussel; dat ze op 13 september - blijkbaar buiten medeweten van haar advocaat - het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op de hoogte heeft gebracht van de wijziging van de door haar gekozen woonplaats, die voortaan te S. zou zijn; dat de

verzoekende partij bij een brief die op 21 september naar dat adres gestuurd is, opgeroepen is om naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te komen op 11 oktober; dat die brief niet bij de post is afgehaald en teruggezonden is naar de afzender; dat haar advocaat de verwerende partij op 25 oktober geschreven heeft dat de verzoekende partij zwanger was, weldra zou bevallen en zich moeilijk kon verplaatsen; dat hij er bovendien op gewezen heeft dat ze woonplaats gekozen had op zijn kantoor; dat hij op 15 november een doktersattest heeft toegezonden waaruit de toestand van de verzoekende partij blijkt, van wie hij stelt dat ze "haar woonplaats heeft in het Centre d'accueil Croix-Rouge de Noncevaux, rue Sedoz 6 te 4920 Aywaille", en gevraagd heeft dat ze opnieuw zou worden opgeroepen; dat op 14 december 2004 een oproepingsbrief is gestuurd naar de verzoekende partij op laatstgenoemd adres om zich op 10 januari 2005 te melden; dat die brief op 7 januari teruggekomen is als "niet afgehaald"; dat de verwerende partij op 25 januari het dringend beroep als onontvankelijk heeft verworpen op de grond dat de verzoekende partij geen gevolg had gegeven aan de oproepingsbrief en aan het verzoek om inlichtingen dat deze bevatte, zonder dat ze daarvoor een geldige reden had; dat dat de bestreden handeling is, die bij brief van 27 januari ter kennis is gebracht, nog steeds op hetzelfde adres te Aywaille; dat de verzoekende partij verklaart dat ze op 31 januari kennis heeft gekregen van die beslissing, en zulks niet wordt tegengesproken;

Overwegende dat de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid afwijkt van het gemeen recht; dat ze de uitoefening van de rechten van verdediging, die nochtans de sluitsteen vormt van een billijk proces, tot een minimum herleidt; dat ze het lid van het auditoraat niet in de mogelijkheid stelt de zaak echt te onderzoeken, dat zij de beide partijen het voordeel van het dubbel onderzoek van het verzoekschrift ontnemt en hen aldus belet om met kennis van zaken aan de administratieve rechter een doordachte uiteenzetting te geven; dat daarom het gebruik van die procedure uitzonderlijk moet blijven;

Overwegende dat de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen kan worden toegestaan wanneer is voldaan aan de voorwaarde bepaald in artikel 8, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, die luidt:

"Als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen";

dat de vereiste uiteenzetting, wil ze deugdelijk zijn, het bewijs moet bevatten dat een gewone schorsingsprocedure de realisatie van het aangevoerde ernstig nadeel niet op doeltreffende wijze zal kunnen beletten en zulks rekening houdend met de door artikel 9, tweede lid, 6/ van het genoemde koninklijk besluit van 9 juli 2000 aan de betrokkene verleende mogelijkheid om hangende dat geding, volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in te stellen, in welk geval de beide vorderingen dan overeenkomstig artikel 12 van hetzelfde besluit tezamen onderzocht worden; dat binnen het bestaande wettelijk kader, dat geen schorsende werking verleent aan de vordering tot schorsing; deze -in voorkomend geval samen toe te passen- reglementaire bepalingen aan een verzoekende partij een zo volledig mogelijke rechtsbescherming verleent; dat het vereiste dat artikel 8, § 1, eerste lid, van het genoemde koninklijk besluit van 9 juli 2000 strikt nageleefd moet worden, des te minder als een onaanvaardbare beperking van het recht op een daadwerkelijke rechtsbescherming kan worden gezien, daar de verwerping van een vordering tot schorsing om de loutere reden dat de aangevoerde dringende noodzakelijkheid niet aangetoond is, de verzoekende partij niet belet een vordering tot schorsing van dezelfde beslissing in te dienen volgens de gewone procedure en later, in voorkomend geval, gebruik te maken van het mechanisme bepaald in artikel 12 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000;

Overwegende dat de verwerende partij niet systematisch blijkt na te gaan of de afgegeven bevelen om het grondgebied te verlaten daadwerkelijk worden uitgevoerd, behalve in uitzonderlijke gevallen waarin er een dwangmaatregel aan wordt gekoppeld met het oog op de repatriëring; dat in die omstandigheden de loutere verwijzing naar het afgegeven bevel om het grondgebied te verlaten niet volstaat om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen;

Overwegende dat de vordering tot schorsing de volgende passage bevat:

" 5. De uiterst dringende noodzakelijkheid
Aangezien aan verzoekster wordt gevraagd het grondgebied te verlaten binnen vijf dagen na de kennisgeving van de beide bestreden beslissingen;
Aangezien na ommekomst van die termijn verzoekster en haar beide jonge kinderen te allen tijde gevaar lopen te worden gearresteerd en uitgezet;
Aangezien de gewone procedure dat gevaar niet kan ondervangen;
Aangezien alleen de gevraagde procedure verzoekster het middel aan de hand zou kunnen doen om haar rechten te doen gelden voordat door de Minister enige maatregel wordt genomen die haar en haar kinderen nadeel kan berokkenen;
Aangezien de persoonlijke situatie van verzoekster vergt dat deze vordering dringend wordt onderzocht, binnen een termijn die haar in staat stelt nuttig te handelen;
Aangezien zij bijgevolg gerechtigd is te vragen dat wegens uiterst dringende noodzakelijkheid uitspraak wordt gedaan";

Overwegende dat, in het onderhavige geval, de verzoekende partij niet aanvoert dat tegen haar een dwangmaatregel is uitgevaardigd met het oog op haar repatriëring; dat de loutere vrees dat de bestreden beslissing op ieder ogenblik uitgevoerd kan worden het bewijs niet bevat dat over een schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten volgens de gewone procedure slechts uitspraak zal worden gedaan nadat de verzoekende partij daadwerkelijk verwijderd is; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet bewezen is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

Dit arrest zal per fax ter kennis worden gebracht.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twee maart tweeduizend en vijf door de algemene vergadering van de afdeling Administratie van de Raad van State, samengesteld uit:

de HH.	R. ANDERSEN,	voorzitter van de Raad van State,
	J.-CL. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. LEROY,	kamervoorzitter,
	J. MESSINE,	kamervoorzitter,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	O. DAURMONT,	staatsraad,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	P. LEWALLE,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
de HH.	J. VANHAEVERBEEK,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	P. NIHOUL,	staatsraad

Mevr.	C. DEBROUX,	staatsraad,
de Hr.	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier,

De Hoofdgriffier,

De Voorzitter,

D. LANGBEEN

R. ANDERSEN